

Siseneja satub õmblusruumi, kus käib vilgas töö. Lillat tooni otsasein koos raamitud moefotodega aitab Jahilo kinnitusel mõtte õiges suunas liikuma.

Lilli Jahilo pindalalt küll suhteliselt väike, aga mahu poolest sisukas moeateljee on ühtaegu avatud, funktsionaalne ja modernne.

Sisenedes punasest uksest moeateljeesse, vaatab otse vastu suur punane laud, kus moekunstniku kaunite rõivaste ideed sünnivad. Laua kohal laes ripub roosat värvi seelikut meenutav ornament, mis on Reet Sepa, ateljee ühe sisearhitekti koolitöö.

Klienti ootab ees ka üllatusmoment: uksest sisenedes astume otse õmblusruumi, kus kolm inimest aktiivselt õmblevad, kavandeid joonistavad, triigivad, riideproove teevad ning kus torkab silma masinapark ja õmblustööde abipinnad.

Just see ongi siinse interjööri üks suuremaid eripärasid võrreldes teiste moeateljeedega, sest tavaliselt klient kohe esmalt tööruumi ei satu. Selline lähenemine on Jahilo sõnul seni hästi toiminud, kuna külalised näevad vahetut tööprotsessi ja ateljee põhiolemust ning see mõjub inspireerivalt.

Õmblusruumi iseloomustavad julged lahendused ja domineerivad tugevad värvivalikud. Punast värvi ukse kõrval torkab kohe silma lilla sein, mida kaunistavad moefotod Lilly Jahilo vanavanatädist Lilly Silbergist, kes valiti 1931. aastal Eesti missiks. Hiljem töötas naine Pariisis mannekeenina.

Mustvalgete originaalmoefotode raamid on kõik eri laiuse ja paksusega ning fotode taustatoonid on erinevad, mis tekitab ruumilist muljet ja lisab piltidele elu.

“Need elegantsed fotod panevad mõtted alati õiges suunas liikuma,” sõnab Jahilo. Piltide taga on kirjas selgitus iga pildi kohta. Just moefotode vormistus ja raamimine oli üllatuslikult kõige kallim element terves ateljees.

Jahilo peabki esimese ruumi lillat seina koos mustvalgete fotodega kõige eripärasemaks detailiks kogu kujunduse juures. “See on efektne ja inspireeriv lahendus, lisaks pakub see võimaluse jutustada uutele külalistele üks väike tore lugu oma